

ΔΙΑΦΟΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

Γράφει ο ΣΤΑΥΡΟΣ ΓΚΑΡΑΝΗΣ

ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΗΘΕΛΕ

Δύο φοιτητές μηχανικοί συναντιούνται στην Πανεπιστημίου μια μέρα.
Ο πρώτος μηχανικός λέει στον άλλο: Ε, ωραίο ποδήλατο. Που το βρήκες;
"Λοιπόν", λέει ο δεύτερος μηχανικός, βάζει προς το αμφιθέατρο τις προάλλες και είδα εκείνη την όμορφη, μικρή φοιτητριάλα πάνω σ' αυτό το ποδήλατο. Πήδηξε κάτω, έβγαλε όλα της τα ρούχα και είπε: "μπορείς να έχεις ό,τι θες".
"Καλή επιλογή", είπε ο πρώτος. "Τα ρούχα της δεν θα σου έκαναν, έτσι κι αλλιώς".

SUDOKU

Του ΣΤΑΥΡΟΥ ΓΚΑΡΑΝΗ

Τα κενά συμπληρώνονται με αριθμούς από το 1 έως το 9. Κάθε οριζόντια γραμμή και κάθε περιοχή με 3x3 τετράγωνα πρέπει να περιέχουν μια φορά μόνο κάθε αριθμό από το 1 έως το 9. Άλλωστε το SUDOKU σημαίνει ακριβώς αυτό. Μοναδικός αριθμός ανά τετράγωνο και ανά σειρά.

Α ΕΥΚΟΛΟ

			8	1	4			
					6			3
9	8	5						
	2		7	8				
6	9			5				
			9					8
	1			2				4
			4	9	1			
2		7						6

Β ΜΕΤΡΙΟ

		7	8	5				
8			4					9
4	5	3						
				9	3			1
1				8	7			
5	6	1						
	1	5						3
		4	3	2				1
		2		1				9 8

Γ ΔΥΣΚΟΛΟ

7						5		
4			1	2	5			
			8			3		
		5	3	7				
		3						6
		6						4
	8		6	4	2			1
	9							8
5	2							

ΛΥΣΗ ΣΤΗ Σελ.12

Του ΣΤΑΥΡΟΥ ΓΚΑΡΑΝΗ

Την Κυριακή 29/03/2015 συμμετείχαν σε μια εκδρομή που διοργάνωσε ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ (1923-1961) της οποίας είμαι απόφοιτος, στο χωριό ΖΙΤΣΑ του Νομού Ιωαννίνων.

Επισκεφθήκαμε τα αξιοθέατα του χωριού, καθώς και το μοναστήρι του προφήτη Ηλία και καταλήξαμε σε μία καφετέρια για καφέ.

Επιστρέφοντας στα Γιάννενα στο χωριό ΚΑΡΙΤΣΑ, σταματήσαμε και πήγαμε σε ένα τσιπουράκι για να πιούμε κανένα τσιπουράκι.

Στην παρέα μας ήταν και ο κ. Γεώργιος Αγγέλης, μέλος του Ορειβατικού Συλλόγου Ιωαννίνων, ο οποίος είναι και Ερασιτέχνης ποιητής και πάνω στο κέφι, μας απήγγειλε για το τσίπουρο το παρακάτω ποίημα:

Το ένα τσίπουρο φέρνει όρεξη
Το δεύτερο υγεία
Το τρίτο φέρνει τη χαρά
Το τέταρτο απελπισία
Το πέμπτο φέρνει τη συζήτηση
Το έκτο φασαρία
Το έβδομο φέρνει συμπλοκή
Το όγδοο Αστυνομία
Εννέα - Δέκα και πάνω: Ότι θέλω κάνω

ΑΠΤΟΗΤΟΣ ΠΑΠΠΟΥΣ

Όταν η οικογένεια μαθαίνει ότι ο παππούς ετοιμάζεται να παντρευτεί μια εικοσάχρονη, τρομοκρατείται. Ο μεγαλύτερος γιος τον παίρνει παράμερα και του λέει: "Ειλικρινά, πατέρα, ανησυχούμε μήπως το σεξ με μια νεαρή κοπέλα αποβεί μοιραίο".
"Και λοιπόν; λέει ο γέρος. "Αν πεθάνει, πέθανε".

Το σκουλαρίκι

Είναι δύο τύποι στο γραφείο και μια μέρα ο ένας βλέπει τον άλλο να φορά ένα σκουλαρίκι. Ξέροντας πως είναι γενικά συντηρητικός τύπος, παραξενεύεται και τον ρωτάει:
"Καλά, ρε συ, σκουλαρίκι";
"Ναι, ναι..." απαντά ο άλλος, φανερά ενοχλημένος.
Του την έχει δώσει η περιέργεια του πρώτου, οπότε ύστερα από ώρα του ξαναλέει:
"Καλά, από πότε φοράς σκουλαρίκι; Δεν το φανταζόμουν ποτέ!" Οπότε ο άλλος του απαντάει:
"Ούτε 'γω το φανταζόμουν, αλλά έλα που το βρήκε η γυναίκα μου στο αυτοκίνητο"...

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

1. Βόδι δεν είναι, κέρατα έχει. Γάϊδαρος δεν είναι, σαμάρι έχει. Γραμματικός δεν είναι, περπατάει και γράφει.
2. Άσπρο είναι σαν τ' αυγό, στρογγυλό σαν το πιπέρι, όχι με τον Άϊ Γιώργη, ούτε αυγό ούτε πιπέρι.
3. Τρέχουν ως την άκρη του κόσμου μα ποδάρια δεν έχουν.
4. Εξήντα έξι πέρδικες, τριακόσια περιστέρια, μέσα σε δώδεκα φωλιές ένα αυγό κλωσσάνε.

Λύση στη σελίδα 12

Διάσχιση της Τύμφης - Σκαμνέλι - Βρυσσχωρί

Ο κ. Αριστείδης Γκότσης - γαμπρός από εγγονή της αειμνήστης Μαρίας Ρέμου- κάτοικος Τρικάλων, με καταγωγή από το Περιβόλι, μας έστειλε διάφορα κείμενα που βρήκε δημοσιευμένα σε έντυπα των Τρικάλων ή που ο ίδιος

έγραψε και δημοσίευσε. Όπως κείμενα για την οικογένεια Δουκάκη, για το πανηγύρι του χωριού του στις 8 Σεπτεμβρίου, για τον Αιμιλιανό τον εθνομάρτυρα των Γρεβενών κ.ά.
Το τελευταίο κείμενο με συγκίνησε ιδιαίτερα. Στο χωριό Αιμιλι-

νός το παλιό "Γκριντάδες" υπηρέτησε από το 1915 - 1922 ο παππούς από τη μητέρα μου Κώστας Αν. Τσιομίδης. Εκεί πέθανε το 1922 και εκεί τάφηκε.
Δημοσιεύουμε στο φύλλο της εφημερίδας μας, κείμενο που επίσης μας έστειλε ο κ. Γκότσης.

Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα sport των Τρικάλων με ημερομηνία 21 Αυγούστου 2013 και τίτλο "Διάσχιση της Τύμφης - Σκαμνέλι - Βρυσσχωρί". Ευχαριστούμε θερμά τον κ. Αριστείδη Γκότση.
Ευτυχία Οικονόμου - Γεωργοπούλου

Στο παγκάκι της πλατείας του Βρυσσχωρίου ξεκουραζόμαστε μετά την εξαντλητική δεκάωρη πορεία που μας οδήγησε από το Σκαμνέλι έως εδώ διασχίζοντας ένα μεγάλο τμήμα του ορεινού κορμού της Τύμφης. Έχουμε αντίκρυ μας όλες τις κορυφές που διαβήκαμε, όλο το μήκος της διαδρομής. Μοιάζει απίστευτο. Ήταν μια ιδέα που χρόνια είχαμε στο μυαλό μας αλλά δεν βρήκαμε τις κατάλληλες συγκυρίες για να την υλοποιήσουμε: καιρικές συνθήκες, άνεση χρόνου και κυρίως συγκρότηση της ορειβατικής ομάδας. Διαδρομές σαν αυτή λοιπόν δεν μπορούν να συμπεριληφθούν σε κανονικό πρόγραμμα συλλόγου αλλά γίνονται έκτακτα σε κάποια νεκρή περίοδο. Όπως αυτή του πρώτου σαββατοκύριακου του Αυγούστου.

Η ιδέα της διανυκτέρευσης στον Γυφτόκαμπο αποδείχτηκε εξαιρετική. Τρεχούμενο νερό, χώρες για σκηνές, θέσεις για άναμμα φωτιάς. Οι μπριζόλες που περίμεναν να ψηθούν, το φεγγάρι που έτρεχε στον ουρανό του Ζαγορίου, τα εφόδια που έφτασαν από το Βρυσσχωρί. ο Λάμπρος που επιμελήθηκε για όλα (τον ευχαριστούμε θερμά). Σύντομος αλλά καλός ύπνος και έγερση πολύ πριν το ξημέρωμα. Είναι τα πράγματα που πρέπει να μαζεύουμε και να τα τακτοποιήσουμε στα αυτοκίνητα και ο δρόμος ως το Σκαμνέλι για να προλάβουμε να βρισκόμαστε ψηλά με το χάραμα. Στην στράτα που οδηγεί στα αλπικά λιβάδια, στην αγκαλιά της Τύμφης.

Στο τέλος του ορεινού χωματόδρομου στρίβουμε δεξιά και ανηφορίζουμε για τα ριζά της Γκούρας. Ένας πέτρινος γίγαντας. Στα πόδια του στοιβάζονται κομμάτια από το κορμί του που σμι-

λεύει ο χρόνος με σύμμαχο τις καιρικές συνθήκες. Και ένα χορτάρι πράσινο σαν ψεύτικο στο μικρό οροπέδιο, για να τρέφονται τα λίγα ζωντανά που απέμειναν στις ορεινές βοσκές. Στόχος μας το πέρασμα κάτω από την Τσούκα Ρόσσα για την ανατολικότερη πλευρά της Τύμφης.
Φτάνοντας στα **Μεγάλα Λιθάρια** ο άνεμος λυσομανά. Κρύος και δυνατός, κουβαλά στην πλάτη του εικόνες του χειμώνα. Μαζί του φέρνει σύννεφα που σκοτεινιάζουν τις κορυφές. Η απότομη ανηφόρα συναντά τα ζωνάρια που καταλήγουν σε μεγάλα παγετώνα, από αυτούς που συχνά συναντώνται στις χαράδρες και στα σκιερά σημεία του βουνού.

Η Τσούκα Ρόσσα, μερικές δεκάδες μέτρα πάνω από το μονοπάτι ζητά την παρουσία μας. Δεν μπορούμε να το αρνηθούμε. Ανταμοιβή η ανεπανόλη-

πη θέα προς τις πανύψηλες δίδυμες κορυφές της Γκαμής Βορειότερα. Κάτω δεξιά το Βρυσσχωρί, πόσο μακριά αλήθεια! Θα φτάσουμε άραγε και πότε;
Τώρα το μονοπάτι καταλήγει σε λιθώνα για να συνεχίσει σε νέο μικρό οροπέδιο. Εδώ το χρώμα περισεύει. Το μωβ των γερανιών, των δωρόνικων το κίτρινο, το άσπρο της αχίλλειας. Μια κρυμμένη άνοιξη καταμεσής του Αυγούστου. Η στάση επιβάλλεται όχι τόσο από την κόουραση όσο από την θέα των γυμνών απόκρημνων κορυφών: Μεγάλα Λιθάρια, Καρτερός, Γκαμής 1 και Γκαμής 2. Ότι πιο συγκλονιστικό έχουν να παρουσιάσουν τα βουνά της χώρας είναι αυτό. Ευγνωμονούμε την τύχη που οδήγησε έως εδώ τα βήματά μας.
Στη ράχη πίσω από την πλάτη μας ένα μεγάλο κοπάδι αγριοκάτσικων παρατηρεί τις κινήσεις μας. Αυτοί είναι οι οικοδεσπότες, εμείς απλοί φιλοξενούμενοι, μάλλον απρόσκλητοι αφού ταράζουμε την ψυχία τους.
Μια απότομη κατηφόρα ως την στήνη του Κάτσανου από την οποία δεν απομένουν παρά λιθωσώροι σε κυκλική διάταξη. Από εδώ το μονοπάτι μας οδηγεί σε δάσος οξιές και στη συνέχεια πάνω από το φαράγγι του Αώου και δίπλα σε κορμούς τεράστιων μαυρόπευκων.
Στη δροσερή σκιά της Νεραϊδόβρυσης η επόμενη στάση μας. Άφθονο το νερό και παγωμένο ξεπηδά από τα σπλάχνα του βουνού. Άλλος ένας λόγος για να φτάσουμε έως εδώ.
Μα είναι μακρύς ο δρόμος ως το τέρμα. Πορεία δύο ωρών άλλοτε σε μέρη δασωμένα και άλλοτε εκτεθειμένα στον καυτό ήλιο του μεσημεριού μέχρι να φτάσουμε στο Βρυσσχωρί.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ 1

ΤΡΙΗΜΕΡΗ ΕΚΔΡ

Προς Όσιο Ναούμ

Από το νυχτερινό γλέντι

Μπίτολα ή Μοναστήρι

αλλίως Μοναστήρι. Τα **Μπίτολα**, η δεύτερη μεγαλύτερη πόλη των Σκοπίων, είναι διοικητικό,

βιομηχανικό, εμπορικό και εκπαιδευτικό κέντρο, που από την εποχή της οθωμανικής αυτοκρατορίας αναφέρεται ως "πόλη των προξένων" καθώς εδώ βρίσκονται πολλά ευρωπαϊκά προξενεία. Η πόλη όπου σπούδασε ο Κεμάλ Ατατούρκ και η πόλη του κινηματογραφιστή των Βαλκανίων, Μίλτον Μανάκι, είναι ένα ξεχωριστό μείγμα παλιού και νέου, ένα σημείο συνάντησης διαφορετικών πολιτισμών, όπου για αιώνες συμβιώνουν Χριστιανοί (σλαβόφωνοι, βλαχόφωνοι της Μοσχόπολης, Σαρακατσάνοι και απόγονοι των πολιτικών προσφύγων του Ελληνικού Εμφυλίου) με **Εβραίους** και **Μουσουλμάνους**.

Η περιήγησή μας ξεκίνησε από την αρχαία πόλη Ηράκλεια Λυγκαστίδα (Heraclaea Lyncestis), που κτίστηκε από τον Φίλιππο το 358 π.Χ. Σε σημείο στρατηγικής θέσης κοντά στην Εγνατία Οδό, σήμερα σώζονται μνημεία της ρωμαϊκής περιόδου με προπύλαια, αμφιθέατρο, βασιλικές και περίτεχνα μωσαϊκά. Στη συνέχεια, επισκεφτήκαμε τον καθεδρικό ναό του Αγίου Δημητρίου, χτισμένο το 1830, απλό στην εξωτερική όψη αλλά περίτεχνα διακοσμημένο εσωτερικά με ξυλόγλυπτα από φίλνισι, σκαλιστό επισκοπικό θρόνο και με κύριο χαρακτηριστικό του την αψίδα με μορφές του Ιησού και των Αποστόλων.

Περπατήσαμε στον κεντρικό πεζόδρομο Σιρόκ Σοκάκ (πλατιά αλέα) και θαυμάσαμε το πλήθος νεοκλασικών αρχοντικών του 19ου αιώνα και των αρχών του 20ου. Μας υποδέχτηκαν θερμά οι συμμετέχοντες της Εσθονίας στη γιορτή για την ημέρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τοπικά γλυκά και μουσική. Φωτογραφηθήκαμε στα δυο αντικρινά τζαμιά και στον **Πύργο του Ρολογιού**, όπου ο θρύλος λέει ότι χτίστηκε με προσθήκη 60.000 αυγών. Περπατήσαμε κατά μήκος του ποταμού Ντραγκόρ, που κυλά ανάμεσα στην πόλη και περιπλανηθήκαμε στο παλιό παζάρι, χτισμένο από τον 19ο αιώνα και τη σκεπαστή αγορά (μπεζεστένι), όπου αγοράσαμε τοπικά προϊόντα όπως μέλι και μπαχαρικά και συνομιλήσαμε με τους ντόπιους εμπόρους σε άπταιστα ελληνικά, καθώς στην πόλη λειτουργεί πληθώρα φροντιστηρίων εκμάθησης της ελληνικής γλώσσας. Οι ντόπιοι, εξωστρεφείς, ευγενικοί και με σεβασμό στο τόπο τους, φροντίζουν για την τουριστική του εικόνα, διατηρώντας υψηλό το επίπεδο καθαριότητας.

Επιβιβαστήκαμε στο πούλμαν και ευχαριστημένοι συνεχίσαμε για την Οχρίδα. Κάνοντας μια στάση σε περιοχή με μηλιές, μας προσφέρθηκαν από τον πρόεδρο κύριο θύμιο Πουποβίνα και την απίστευτη ξεναγό μας, Αννίτα, μήλα, που μας έκαναν να νοσταλγήσουμε τις εποχές που τα τρώγαμε αγνά, χωρίς τεχνητές προσθήκες. Φτάνοντας στο παραλίμνιο ξενοδοχείο μας **Millenium Palace** θαυμάσαμε την απεραντοσύνη της λίμνης της Οχρίδας. Τακτοποιηθήκαμε στα δωμάτια μας και συναντηθήκαμε για φαγητό στο εστιατόριο του ξενοδοχείου όπου τετραμελής ορχήστρα έπαιζε ελληνική μουσική. Η διασκέδαση έφτασε στο κατακόρυφο όταν έκανε την εμφάνισή της, χορεύτρια, ντυμένη χανούμισσα. Το λίκνισμα της ξετράβησε τους άντρες και τα πειράγματα έδιναν και έπαιρναν.

Το επόμενο πρωί, ύστερα από το πλούσιο πρόγευμα, επιβιβαστήκαμε στο πούλμαν και κάνοντας μια στάση για φωτογραφίες στο προϊστορικό **Μουσείο του Νερού**, συνεχίσαμε με προορισμό μας τις πηγές του ποταμού **Μαύρου Ντρίμ**, όπου απολαύσαμε τον καφέ μας δίπλα στη λίμνη, θαυμάζοντας την εκπληκτικά άγρια φύση και συνεχίσαμε για το μοναστήρι του Οσίου Ναούμ, συνεργάτη των **Κυρίλλου** και **Μεθοδίου** και γνωστό για τις θεραπευτικές του ικανότητες. Το βυζαντινό μοναστήρι του 10ου αιώνα, είναι χτισμένο σε εξέχουσα τοποθεσία, κοντά στις πηγές του ποταμού και κοντά στη λίμνη της Οχρίδας, που υπάρχει ειδικά διαμορφωμένη παραλία.

Στον παλιό, ιστορικό, ναό, ψάλαμε τη Υπερμάχ και οδηγήκαμε στο δωμάτιο που ο θρύλος λέει ότι "ακούγεται η καρδιά του αγίου". Εν συνεχεία επισκεφτήκαμε την Αγία Παρασκευή, όπου πληροφορηθήκαμε ότι οι γυναίκες αφαίρεσαν από τις αγιογραφίες τα μάτια της αγίας, για να τα διατηρήσουν ως φυλακτά για την υγεία των παιδιών τους. Βγάζοντας τις τελευταίες μας φωτογραφίες στη γέφυρα των ερωτευμέ-

ΟΜΗ ΤΟΥ Μ.Ο.Σ.

νων και αγοράζοντας ντόπιο μέλι, αστειευόμενοι για τις δυναμικές του ιδιότητες, καταφέραμε αισίως να συγκεράσουμε το θρησκευτικό στοιχείο με τα πικάντικα αστεία μας, έχοντας στο νου τη χτεσινοβραδινή οριεντάλ έκπληξη, περνώντας μάλιστα και από μια παραλία με το όνομα βιάγκρα "niagra beach". Ο στρατηγός, κύριος **Θανάσης Καραγιαννόπουλος**, είπε, μάλιστα, αστειευόμενος: "Είμαι ο πιο ευτυχισμένος άνθρωπος στον κόσμο γιατί η γυναίκα ξάπλωσε να ακούσει την καρδιά του αγίου και είπε "εγώ μόνο την καρδιά του θανάση ακούω".

Καθώς η βροχή μας ανέβαλε για λίγο τα σχέδια, αλλά όχι και την διάθεση, το απόγευμα βρεθήκαμε στην πόλη της Στρούγκα, πόλη των ποιτών. Περνώντας από τα αγάλματα των αδερφών Μιλαντίνοβ, που αγωνίστηκαν για τη διάδοση της γλώσσας τους σε σχολεία και εκκλησίες, στα μέσα του 19ου αιώνα, περπατήσαμε στον κεντρικό πεζόδρομο παρατηρώντας τις θρησκευτικές αντιθέσεις, με τα τοπικά καφέ χωρισμένα σε χριστιανικά και μουσουλμανικά.

Επιστρέφοντας στην **Οχρίδα**, είχαμε λίγο χρόνο για εξερεύνηση στην παλιά πόλη. Περπατήσαμε στα σοκάκια με τα καλοδιατηρημένα παραδοσιακά σπίτια και τουριστικά καταλύματα, τουρκικής επιρροής, που θύμιζαν παλαιά **Γιάννενα**, **Μέτσοβο** και άλλες ελληνικές πόλεις. Συναναστραφήκαμε με τους ευγενικούς ντόπιους που αρκετά συχνά αντάλλαξαν μεταξύ τους το γνώριμο μας "άντε", λέξη τουρκικής προέλευσης, θαυμάσαμε το κάστρο στο ψηλότερο σημείο της πόλης, επισκεφτήκαμε το εργαστήριο χειροποίητου χαρτιού και μνηθήκαμε στην ιστορία της τυπογραφίας και περπατώντας κατά μήκος της λίμνης με τα περιποιημένα πάρκα και τα αγάλματα των Κυρίλλου και Μεθοδίου, επιστρέψαμε στο ξενοδοχείο για το βραδινό μας με μια ακόμα ευχάριστη μουσική βραδιά και αστεία πειράγματα.

Η Κυριακή μας βρήκε με ανάμεικτα συναισθήματα, καθώς ήταν η τελευταία μέρα της εκδρομής μας. Ετοιμαστήκαμε για αναχώρηση από το ξενοδοχείο κρατώντας την υπέροχη εμπειρία που μας άφησε η πόλη της **Οχρίδας**, για να συνεχίσουμε το ταξίδι μας στην Αλβανία, με πρώτη στάση το **Πόγραδετς**. Έχοντας περιορισμένο χρόνο στη διάθεση μας, ήπιαμε καφέ σε κεντρικό ξενοδοχείο με θέα τη λίμνη της **Οχρίδας**, καθώς η λίμνη μοιράζεται το 1/3 της με τα Σκόπια. Στο διπλανό πάρκο γνωρίσαμε δύο εκπροσώπους της Αλβανικής διανοήσης, μέσα από τα αγάλματα των συγγραφέων **Μίτρουκ Κουτέλι** και **Λάσγκουκ Ποραντέτσι**.

Επιβιβαστήκαμε στο πούλμαν για την επόμενη επίσκεψη μας στην πόλη της **Κορυτσάς**. Εκεί τα συναισθήματα ήταν ανάμεικτα, καθώς και οι κοινωνικές αντιθέσεις: μια πόλη γρήγορα αναπτυσσόμενη, με μεγάλες, σύγχρονες πολυκατοικίες από τη μια και με τις παλιές εργατικές κατοικίες από την άλλη. Πλήθος ζητιάνων Ρομά ξεχύθηκε μπροστά στο πούλμαν μας, καθώς κατευθυνόμεσταν στον κεντρικό, επιβλητικό ναό της Αναστάσεως. Εν συνεχεία, περπατήσαμε στον κεντρικό πεζόδρομο και καταλήξαμε για καφέ και φωτογραφίες στον ψηλό πύργο με θέα την πόλη. Επιβιβαστήκαμε στο πούλμαν έχοντας προορισμό το εστιατόριο "Σαχόλι", έξω από την **Κορυτσά**, όπου μας περιποιήθηκαν οι ιδιοκτήτες, που γνώριζαν καλά την ελληνική κουζίνα, έχοντας εργαστεί στην Αράχοβα. Αργότερα, επιβιβαστήκαμε και περνώντας από την παλαιά Μοσχόπολη, οικονομικό κέντρο των βλάχων, η **κυρία Ευτυχία Οικονόμου** μας έδωσε ενδιαφέρουσες πληροφορίες, αναφερόμενη στη βραβευμένη από την **Ακαδημία Αθηνών**, εργασία, του δασκαλου, κύριου Τικούδη.

Το απόγευμα μας βρήκε στην Καστοριά, πλάι στη λίμνη με τη φυσική της ομορφιά και κατά το βραδάκι φτάσαμε στα **Γιάννενα**. Για μια ακόμα φορά, ευχαριστούμε τον πρόεδρο, **κύριο Θύμιο Πουποβίνη** για την υπομονή και την οργανωτικότητά του καθώς και το διοικητικό συμβούλιο του συλλόγου. Επίσης, τον εξαιρετικά ευγενικό οδηγό, κύριο **Κώστα Ζιάβρα** και τη ανοιχτόκαρδη και με πηγαίο χιούμορ, ξεναγό μας, **Αννίτα Gorcevic**, η οποία μας συγκίνησε με την αγάπη της για την Ελλάδα. Την καλέσαμε στη φετινή γιορτή της πίτας, στις **22 Αυγούστου**, όπου αποδέχτηκε την πρόσκληση και με χαρά θα την δεχτούμε.

Εκκλησία Αναστάσεως Κορυτσά

Μερική άποψη Ορχίδας

Λιμναιός οικισμός Οχρίδας

Μερική άποψη Κορυτσάς

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ 1

Τα παιδιά στο Θέσχοιρε

Το στολισμα του Επιταφίου

Περιφορά Επιταφίου

Ξενώνες Σταματίας Τσουμάνη

ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ

Οικία Ευαγγέλου Σιαμπίρη

Οικία Ζήση Μπλήντα

Οικία Δημητρίου Δημητράκη

Οικία Ζώη Βακάρου

- Κυριακή των Βαΐων η είσοδος του Χριστού στα Ιεροσόλυμα μετά Βαΐων και κλάδων. Θεία λειτουργία στον Ι.Ν. Αγίου Δημητρίου και βάγια από τον πατέρα **ΙΩΑΝΝΗ ΛΕ-ΟΝΤΑΡΗ**, και μπαίνουμε στο πνεύμα της Μεγάλης Εβδομάδας των Παθών.
- Το απόγευμα της Μ. Δευτέρας, της Μ. Τρίτης και της Μ. Τετάρτης, πένθιμος ο χτύπος της καμπάνας του Αγίου Χαραλάμπους και τα παιδιά του χωριού από ειδικό βιβλίο το μοναδικό έθιμο στον κόσμο **"ΘΕ-ΣΧΟΥΡΕ"**. Μνημόσυνο στους άρρενες του χωριού που έχουν φύγει στην αιώνιο ζωή. (Για το έθιμο αυτό έχουν γραφεί περισσότερα στο κύριο άρθρο του φύλλου 82 της εφημερίδας μας).
- Το πρωί της Μ. Πέμπτης τα παιδιά με το καλάθι από σπίτι σε σπίτι αναφωνώντας τη λέξη "θέσχοιρε" (θεός συγχωρέσει) μαζεύουν αυγά άσπρα και φιλοδωρήματα για τον κόπο τους. Το απόγευμα ξετυλίγεται το "θείο δράμα". Τα δώδεκα ευαγγέλια, η σταύρωση του Χριστού. "Σήμερα κρεμάται επί ξύλου, στέφανο εξ ακανθών κ.λ.π.". Μ. Παρασκευή οι κυρίες και κοπέλες το πρωί με ευλάβεια στολίζουν τον επιτάφιο και στις 11.00 ώρα η αποκαθάρωση του εσταυρωμένου.
- Πένθιμος ο χτύπος της καμπάνας και το απόγευμα η ακολουθία του επιταφίου και τα καταλυτικά εγκώμια **"Η ζωή εν τάφω, Άξιον εστί, Αι γενεαί πάσαι κ.λ.π."**, η περιφορά του επιταφίου τα παιδάκια με τα εξαπτέρυγα ντυμένα παπαδάκια και μπροστά το μεγάλο λάβαρο με τη Σταύρωση του Χριστού.
- Μ. Σάββατο το πρωί λειτουργία και Θεία Κοινωνία και προετοιμασία για την Κυριακή (καθαριότητα, σούβλισμα κ.λ.π.) και με τον ήχο από τις τρεις καμπάνες του χωριού (Αγίου Δημητρίου, Αγίου Χαραλάμπους και Κάτω Παναγίας), καλώντας τους πιστούς για την ανάσταση.
- Τα φώτα σβήνουν και ο πατήρ Ιωάννης στην ωραία ύλη "Δεύτε λάβετε φως". Μικροί και μεγάλοι προσπαθούν να πάρουν το Άγιο Φως.
- Στη συνέχεια όλοι οι πιστοί στο προαύλιο με το λάβαρο της Ανάστασης και ο Ιερέας μετά το Ευαγγέλιο ψάλλει το **"ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ"**. Χαρούμενα πρόσωπα. Ανταλλαγή ευχών. Μετά το Θείο Δράμα η **"ΑΝΑΣΤΑΣΗ"**. Η ζωή νίκησε το θάνατο. Αναχώρηση για τα σπίτια και

ΒΡΥΣΧΩΡΙ

το τσούγκρισμα των αυγών και τη ζεστή μαγειρίτσα.

Το πρωί της Κυριακής παντού μουσικές - καπνοί και οι σούβλες με τα κοκορέτσια και τα ψητά. Θλιμμένες και χαρούμενες οι ημέρες των εορτών του Πάσχα.

Μετράς τους απόντες που φύγανε για το αιώνιο ταξίδι, τους απόντες που για κάποιο λόγο δεν μπόρεσαν να βρισκονται στο χωριό, μετράς και τους παρόντες, περίπου εκατόν τριάντα (130) ψυχές. Είδαμε για πρώτη φορά Πάσχα στο χωριό μια χαρούμενη παρέα τον Νικόλαο Μπανταβέλη, Γεώργιο Γεωργά, Εφη Πασσά, Ευλαμπία Πασσά και Αλκίνοο Πασά

Φίλοι του ΜΙΧΑΗΛ ΚΟΡΕΤΑ που διέμεναν στους ξενώνες της ΣΤΑΜΑΤΙΑΣ ΤΣΟΥΜΑΝΗ. Ίσως να μας διαφεύγουν και άλλοι. Ζητάμε ταπεινά συγγνώμη.

Για την ιστορία να αναφέρουμε:

- Τα παιδιά που συμμετείχαν στο "ΘΕΣΧΟΥΡΕ" Τα αδέρφια Κατερίνα και Νικολάκη Κυρίτση, τα αδέρφια Αδαμάντιο, Μαρία και Ευτέρπη Τσιομίδη, τα αδέρφια Θωμά - Γιάννη και Κατερίνα Πεπόνη, η Ελισσάβετ Μιχαηλίδη, η Αλκμήνη Βακάρου και η Εβελίνα Γκόγκου.

- Οι γυναίκες και κοπέλες που συμμετείχαν στο στόλισμα του Επιταφίου. Βασιλική Δρομπολιανούδη - Καραγιαννοπούλου, Χρύσα Σιώκα - Κυρίτση, Θεοδώρα Γκιτσιούδη-Τσιομίδη, Χαϊδούλα Πουποβίνη, Δέσποινα Σιαμπήρη-Μπάρκα, Αλίκη Πασχάλη-Σιαμπήρη, Αλκμήνη Βακάρου, Αθανασία Τσιομίδη, Ευανθία Καραγιαννοπούλου, Αδαμαντία Καπράντζου-Γκόγκου, Σουλτάνα Νότη, Λευκοθέα Τσιομίδη και την Βικτώρια Αγραφιώτη.

- Οι γυναίκες στο ξενύχτι του Εσταυρωμένου. Ευτέρπη Τσιομίδη, Άννα Δημητράκη και Σουλτάνα Νότη.

- Να ευχαριστήσουμε τον Ιερέα μας πατέρα ΙΩΑΝΝΗ ΛΕΟΝΤΑΡΗ που κατάφερε όλες τις ημέρες των εορτών του Πάσχα, καταβάλλοντας κάθε δυνατή προσπάθεια και εξυπηρέτησε και τα τρία χωριά "Βρυσχώρι - Ηλιοχώρι - Σκαμνέλι" και να λειτουργηθούν όλοι οι κάτοικοι.

- Τέλος να ευχαριστήσουμε και τους ιεροψάλτες Ευάγγελο Άττη - Γεώργιο Τριανταφύλλου και Ευθύμιο Πουποβίνη.

**ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ
Και του χρόνου όλοι μαζί
και περισσότεροι.**

Οικία Ηλία Μπάρκα

Οικία Δημοσθένη Νότη

Οικία Ευθύμιου Πουποβίνη

Οικία Σταματίας Σιμπήρη

Οικία Ευτέρπης Τσιομίδου

Οικία Αναστασίου Τσιομίδη

Οικία Αναστασίου Δημητράκη

Οικία Μαριάνθης Καραγιαννοπούλου